

Prince loisti kitarasooloissaan, jotka olivat hämmentävän komeita.

Odotettu PRINCE hurmasi

Princen ensiesiintyminen Suomessa oli kuin artistin ura pienoiskoossa.

UUTISANALYYSI

Otto Talvio hs.kulttuuri@hs.fi
Kirjoittaja on toimittaja ja kriitikko.

Princen Suomeen saapumiseen liittyi muutakin Eurooppaa suurempia odotuksia. Niitä ei lainkaan vähentänyt se, että hän saapui lavalle lähes tunnin myöhässä.

Mutta siinä hän on, yhtäkkiä, laulamassa 1999-kappaletta.

Yleisö tanssii permannolla ja katsomoissa. Ja kun Prince huudat-

taa, niin koko Areena laulaa mukana – ”partee!”

TÄMÄ ON OIKEIDEN muusikoiden soittamaa oikeaa musiikkia, kuten Prince muistaa kertoa.

Kannattihan tätä odottaa 20 vuotta ja tunnin päälle.

Bändi soittaa kurinalaisella svengillä, mutta Prince itse pääsee loistamaan omissa kitarasooloissaan, jotka tuovat mieleen Jimi Hendrixin ja Peter Greenen virtuositeetin. Hänen soittonsa on hämmentävän komeaa.

PRINCEN ENSIVIERAILU on kuin artistin koko ura pienoiskoossa. Ensimmäinen tunti on yhdistelmä kitarasankaruutta, funkia ja hittejä – kaikki yhteen putkeen soitettuna, jamipainotteisena, hikisenä ja seksikkäänä pakettina.

TOINEN TUNTI VUOROSTAAN on neljän encores kudelma, lisää klassikkoja ja välissä enemmän puhetta yleisölle. Mukana on enemmän sielua ja enemmän pysähdyttäviä hetkiä, kuten kon-

Yleisö poistui yhdentoista aikaan tyytyväisenä Helsingin yöhön.

fettisade *Purple Rain* -kappaleessa. Jälkipuoliskolla Prince tarjoilee myös humoristisia pieniä kommentteja, eleitä ja silmäniskuja.

PRINCELLÄ ON syytä hyväntuulisuuteen. Viime aikojen hyvin vastaanotetut stadionkonsertit ja

festivaalikeikat Euroopassa viittaavat uudelleenlaseen päättävyyteen Princen taholta.

Häntä pidettiin pitkään parhaimmillaan eksentrisenä, pahimmillaan seinähulluna nerona. Mutta kun seuraa hänen toimintaansa, siinä on paitsi vahvaa

näkemyksellisyyttä, myös johdonmukaisuutta ja paljon hallittuja liikkeitä.

On hän toki ollut päättäväinen ennenkin, maanisuuteen asti.

Paras esimerkki tästä on hänen 1990-luvulla käymänsä taistelu vapautua noin sadan miljoonan taalan levysopimuksesta levy-yhtiö Warnerin kanssa. Nyt sitä voisi ehkä tarkastella idealismina.

PRINCE ON viime vuosikymmenen loppupuolelta lähtien keskittynyt tuottoisien keikkojen ja kiertueiden tekemiseen. Samalla hän on keksinyt uusia tapoja jakaa musiikkiaan, kuten hänen kolmen viikon residenssinsä Lontoon O2 Arenalla 2007 ja aikakausi- ja iltapäivälehtien mukana ilmaiseksi jaetut albumit.

PAINOTUS kiertueisiin ja äänilevyteollisuuden vähättely kulkevat käsi kädessä internetin vastaisen ristiretken kanssa. Prince on lopettanut sekä viralliset verkkosivunsa että kieltäytynyt luovuttamasta levyjään iTunesiin tai muihin

nettilatauspalveluihin.

Myös haastattelujen nauhoittamisen kieltäminen, konserttien kuvaamisen kieltäminen ja oikeudenkäynnit YouTubea ja eBaytä vastaan tuntuvat liittyvän tähän lähes vainoharhaiseen taisteluun nettiä vastaan.

Prince ainakin yrittää paluuta aikaan ennen nettiä, mitä moni toisinaan kai toivoo.

1980-LUVULLA moni koki, että kilpajuoksu R&B:n kuninkuudesta käytiin Princen ja Michael Jacksonin välillä. Nyt sen voittajaksi voisi ehkä julistaa Princen.

HELSINGIN konsertin lopussa yleisöä pääsee lavalle tanssimaan. Koko Areena hyppii.

Tämä oli kummallinen ja ihana keikka. Sellaisen jonka olisi voinut vetää vain Prince.

HS.fi/kulttuuri
Lue keikka-arvio tuoreeltaan verkosta.